

DALŠÍ ZPRÁVA O KOLNĀM VĀLETU

Neděle, 07. června 2015

Moje manželka Joanne ušel v těchto dnech spojenou 3. a 4. třídu na nárok kole Roberta Service v Dawson City. A protože se blíží konec roku, přišel i čas kolního výletu a náš doprovod - stejný jako minulý autobusu. Přes kolou jsme naložili 16 dětí, obrovské množství stanů, spacáků i další táborské výstroje a vyrazili směrem Whitehorse. V doprovodném vozidle s námi jel muž ze jména Daniel s vnukem Wesleyem.

Do hlavního města Yukon Territory je to po Klondike Highway 530 kilometrů a po cestě jsou jen 3 malé vesnice. Já to zvládl s několika krátkými přestávkami za 7 hodin. Dátem jsem tu dobu přejímával hláskami, ve kterých jsem předstíral, že jsem kapitán letadla. Každě z nich jsem zahájil zvláštním "Good morning, ladies and gentlemen, this is your captain speaking". Dětičky mě odměňovaly nadšeným vřiskem a sborovým zpěvem. A tak nám cestou celkem přejímávali a do Beringia centre jsme dorazili téměř přesně na čas. Tohle muzeum je v nově vybudovaném území okolo dnešního Beringova průlivu, které existovalo za poslední doby ledové před 40 000 až 20 000 lety. V té době zabíraly ledové masivy tolik zemského povrchu, že o hodně klesla hladina moře a vytvořil se tak jakýsi most mezi Asií a Amerikou, který umožnil migraci zvířat i lidí. Zároveň se díky suchému klimatu velkému území Sibiře, Aljašky a Yukonu ledovce vyhnuly a celé území zabírala travnatá step, na které žily nejrůznější potvory. Některá zvířata jako bizoni, pišmóni, losi a cariboo žijí na Yukonu dodnes. Jiná, jako mamut, mastodont, velebobr, káň, pozemní lenochod, americký lev nebo obrovský kratkočelý medvěd, už vyhynula. U toho medvěda, který byl dvakrát větší než dnešní grizzly, mě to ani tak moc nevadí. (koukněte se) Exkurze byla úspěšná, děti to celkem zajímalo a i když se jednou chvíli kostra mamuta nebezpečně kymácela, nic nerozbylo.

Takže jsme se rozloučili s hodnou paní průvodkyní a popojeli o pár kilometrů dál do krásného nového bazénu se skluzavkami, vířivými bazény a dalšími atrakcemi. Tam byly v pánské společnosti provázeny moje pedagogické schopnosti ve chvíli, kdy se mezi mě a společnost připlať přelévání malý černoušek. Pro kluky z Dawsonu tak exotického, že se začali hlasitě smát. Když jsem je zvláštním hlasem upozornil na to, že není čemu, tak s kupodivu rychle uklidnili, začali se s ním normálně bavit a o chvíli později si s ním už moji malí indiáni, neindiáni i jeden Filipínek multikulturně hráli a honili na skluzavkách. Po bazénu nás čekala jen asi 20 kilometrů cesta do turistického kempingu u horkých pramenů Takhini, kde jsme postavili stany (já mám pocit, že jsem vřechy postavil já a Daniel) a šlo se spát. Problém byl jen v tom, že na rozdíl od nás se děti za bílé polární noci spát nechali a dělaly kravál. A zde zasáhl jako mnohokrát během výletu muž ze jména Daniel. Obrovitý přišel Kanadské královské jízdni policie byl v našem výpravě jediný, kdo si svým bývalým hlasem dovedl zjevit v takových případech autoritu, takže jsme se nakonec i vyspali. Druhý den byla na programu návštěva nedalekého Yukon Wildlife Refuge, což je něco jako zoologická zahrada ve stylu safari parku. Byli jsme tam skoro celý den, byli jsme tam skoro sami a díky společnosti dvou průvodců - mladé holky a kluka - to byl zlatý háček celého výletu. Děti viděly spoustu zvířat jako horských koz, ovcí, rysů, jelenů, pišmónů, losu a cariboo a zahrály si několik her. Oba průvodci ocenili znalosti dawsonských dětí slovy, že toho ví o zvířatech a přirodách mnohem víc než jakékoliv jiné děti. Čekal další bazén, tentokrát u horkých pramenů a večer u ohně. Měl jsem sebou kytaru a díky tomu, že se ke mě připojily tři dívky, bylo vytvořeno pěvecké kvarteto, kterému to bas kupodivu i ladilo. Ráno nás čekalo už chaotické balení stanů, snídaně a odjezd. Dlouhou cestu zpět do Dawson City nám ale po dvou hodinách zpestřila zastávka v osadě Carmacks, kde nás čekal dobrý oběd a návštěva indiánského kulturního centra Tagé Cho Hüda. Od toho jsem si nic moc nesliboval, ale bylo to vynikající. Nenápadná paní průvodkyně byla dcerou místního mushera a trappera a čekla nám spoustu informací i historek.

A pak už opravdu zpět domů. Po cestě jsme viděli dva medvědy a já se vyhnul srážce s losem. "Let společnos Mikin" přišel přes kolou o přel osmé večer, rodiče si rozebrali děti, já zametl autobus, natankoval a bylo po výletě. A že to byl výlet moc krásný... MIKIN, bus captain